

ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ НА ПЪРВИЧНИТЕ ВРЪЗКИ

/по Учителя*/

Веднъж Учителя каза в частен разговор:

“Преди създаването на света, когато всички същества са били вътре в Бога, съществували са първични връзки между душите. Тия връзки са били връзки на любов. Всяка човешка душа е обичала всички същества, само че всяко същество по особен начин. Една човешка душа не е обичала две души по един и същи начин. Значи, имало е голямо разнообразие в това отношение, защото любовта има милиони и милиони форми. След като прекарала човешката душа милиони години вътре в Бога, при създаването на света тя се облякла в гъсто материално тяло, слязла е във физическия свят и е заспала духовно, забравила е своя небесен произход, изгубила е онова небесно състояние, което е имала. Забравила е връзките, които е имала с всяко същество преди създаването на света.

Сега, какво предстои? Божественият план се състои в следното: заедно с постепенното събуждане на духовното естество на човека, заедно с духовното повдигане на човека, това небесно състояние ще се възвърне непременно. И когато напълно се възстанови, тия първични връзки, които той е имал с всички души, ще ги има пак във физическия свят, ще преживее любовта, която е имал към тях, когато всички са били вътре в Бога и към всяко същество специална любов”.

Учителя

Тая мисъл за пръв път в историята на човечеството е разкрита на света от Учителя. Учителят тук хвърля светлина върху една от великите тайни на Битието. В този разговор Учителят изказва една много важна мисъл. Чрез този разговор става ясна посоката, по която ще се развива човечеството в бъдеще.

Всеки човек е проекция на Бога, но особена проекция. От там произтича разнообразието на любовта, която е имала човешката душа към всички същества, които са били вътре в Бога. Как ще обясним това разнообразие? Ето как: Да си представим един диамант с безброй много стени и във всяка човешка душа се проектира една от тия стени. Значи, във всяка човешка душа Бог се проектира напълно, но по особен начин. Затова няма две души еднакви. В това разнообразие е красотата и величието на всемира.

Че наистина няма две души еднакви, се познава по това, че всеки човек има особен тембър на гласа. В дълбините на всяка душа има един специфичен особен тон. В гласа на човека се изразява неговата душа. И няма два гласа еднакви. Учителят привежда следния пример: Една майка имала син, който отишъл в чужбина, дето се бавил около тридесет години. Като се върнал, майка му не могла да го познае, но когато заговорил, тя го познала веднага, че е нейният син.

Възстановяване на тия първични връзки, това е великата цел, към която се стреми Небето. В това е величието на Божествения план. И когато се осъществи това възстановяване, човек ще обича всяко същество така, както го е обичал, когато е бил вътре в Бога.

/*Това изложение е направено по беседите и лекциите на Учителя и по общи и частни разговори с Него/

Възстановяването на тия първични връзки няма да бъде нищо друго, освен събуждане от един дълбок сън. В дълбините на всяка човешка душа живее споменът за онова небесно състояние, което е имала, когато е била вътре в Бога преди създаването на света.

И когато човек в избрани свещени минути на просветление копнее за нещо красиво, за хармония, чистота, това е, именно, събуждане на спомена за това небесно състояние. Всеки човек е имал такова преживяване. Когато у човека се събуди по-ясно споменът за онова състояние, той си казва: Колко дълбоко съм спал и съм действал противно на своето естество!

Този спомен непременно, кога и да е, ще се оживи в човека. И най-закоравелият престъпник понякога, когато се прибере вечер в дома си и остане сам си казва: Този живот, който аз живея, не е това, към което се стреми душата ми. Това е отчасти събуждане на онзи небесен спомен. Но на сутринта той забравя и пак тръгва по стария път.

След смъртта човек отначало минава през по-долните полета на невидимия свят, дето се освобождава от своята низка природа. И след това, като се изкачи във висшите Божествени светове, е вече ангелоподобен и живее в обществото на ангелите. И тогава той има едно ангелско състояние: той има вече любов към всички същества. Но след това той слиза да се въплъти във физическия свят, облича се в гъсто материално тяло и пак забравя всичко. Обаче, това възстановяване на това небесно състояние след всяко заминаване на човека отвъд, помага за ускоряването на възстановяването на тия небесни отношения във физическия свят.

Мисията на земята в сегашната фаза на развитие е любовта.

Това е една велика истина, която определя характера на днешната епоха и тенденцията на бъдещето развитие.

По тая причина, именно, Учителят в своите беседи и лекции най-много е говорил за любовта, подробно е изложил нейните закони и методи.

Учителят е правил това във връзка със сегашната мисия на земята. Той с това е целял да ускори постигането на целта на Небето, а именно, възстановяване на първичните връзки.

Сега се явява въпрос:

Какво трябва да прави човек, за да въздейства за възстановяването на тия първични връзки?

Кое ще съдейства за постигането на това възстановяване?

Единствено духовното повдигане на човека, събуждане на Божествените му заложби. Учителят е дал много методи за това. Нека разгледаме някои от тях:

1. За тази цел, преди всичко, ученикът трябва да приложи 22-та метода за развитието на Любовта, които е дал Учителят.

Понеже в Божествения план влиза възстановяването на тия първични връзки, затова ученикът ще съдейства за това, като обърне внимание на развитието на любовта в себе си.

Ученикът трябва да изучава любовта като наука. Любовта е Божествена наука. По този начин, чрез собствен опит ще оживеят в него тия закони и методи и ще почнат да действат.

Ученикът трябва да изучава опитно нейните закони и методи.

2. Учителят препоръчва да се употребява сутрин, на обед и вечер формулата:

“Бог е Любов, Бог е Всемъдър, Бог е Всеблаг”.

Той казва, че тая формула има дълбоко действие. Нека да се образува връзка между човека и Бога и това, което е у Бога, ще се прелее в човека и той ще почне да проявява любовта и всичко Божествено.

3. Хубаво е всеки ден да се размишлява 5-10 минути върху ангелите, за тяхната любов, милосърдие, благородство, мъдростта и пр. И тогаз всички тия качества ще развие в себе си, защото законът е: Човек, каквото мисли, такъв става.

4. Целта на ученика трябва да бъде приближаване до великия идеал: възстановяване първичните връзки.

За тази цел може да помогне едно много важно средство, посочено от Учителя: ученикът, именно, да се стреми да търси във всеки човек добрите черти; в краен случай да намери поне една добра черта в него. Ако не намери нито една добра черта, ученикът да си каже: “Все пак има една добра черта, а именно, че Бог живее в него”. Щом намерим една добра черта в един човек, ние го обичаме заради тази черта. Ако продължаваме да работим в това направление, то все повече ще се увеличава кръгът на нашата любов, т.е. ще обичаме все повече хора. А това ще ни приближи към великата цел.

Има два вида души: едни, които са добри и са проявили доброто, и други, които са пак добри, но не са проявили още доброто. Те са още недовършени картини.

Някой ти е враг. Когато сте били вътре в Бога, имало е между вас връзки на любов, което той е забравил, като потънал в гъстата материя на физическия свят. За да действаш в хармония с Божествения план, ти ще превърнеш тая вражда в любов. Защото Учителят казва: Има един окултен закон, според който можеш да спечелиш най-големия си враг. Това ще стане като проявиш към него любов, тогава той ще капитулира и ще хвърли оръжието. Защото законът гласи: Любовта любов ражда.

Ако враждата между двама души се превърне в любов, с това се съдейства за възстановяване на първите връзки. Всяка проява на вражда, на ненавист и пр. отдалечава реализирането на великия план на Небето.

Христос казва: “Любете враговете си. Правете добро на тия, които ви кълнат и ви правят пакости”. Христос казва тия думи, за да може по този начин да се постигне Божественият план: по този начин човек премахва пречките за възстановяване на първичните връзки.

Има много други методи, дадени от Учителя за тази цел, които ученикът ще ги намери в беседите и лекциите.

Когато един човек възстановява тия първични връзки, т.е. когато възлюби всички същества, то и природата ще измени своето отношение към него. Защото законът гласи:

Любовта на човека към другите изменя отношението на Бога и на разумната природа към него. Затова Учителят казва: В бъдеще, когато един, който има любов към всички, върви по една алея, от двете страни на която има плодни дървета, като минава покрай едно плодно дърво, дървото ще наведе клона си, за да откъсне плод и пак ще го

изправи. Или когато отива в едно село и има силна виелица, то виелицата ще спре и като достигне до уреченото място, тя пак ще почне.

Разбира се, възстановяването на тия първични връзки няма да бъде едновременно за всички човешки души. Защото разни хора се намират на различна степен на развитие. И когато у една душа се събуди споменът за тия първични връзки, то съзнанието на други души още ще продължава да живее в гъстата материя в пълна забрава на тия първични връзки.

Стремежът на човека трябва да бъде да придобие това състояние, което е имал, когато е бил вътре в Бога.

С това той завършва своята човешка еволюция.